

[Pernille Sams]

denne type boliger. Det håber jeg nu ikke bliver resultatet, idet jeg tror, der er mange gode fremtidsmuligheder i denne boligform, hvis der bare kommer nogle faste retningslinjer for, hvordan den må praktiseres, for jeg er enig i, at der undervejs har været nogle ting, som man sagtens kan kalde u hensigtsmæssige.

Det er helt nødvendigt, at Folketinget løser dette akutte problem, og når regeringen afviser at gøre noget ved det lige nu, kan man ikke undgå at tænke på, om regeringen i virkeligheden overhovedet ikke kender problemstillingen, for det er altså uanstændigt, at man ikke vil hjælpe mennesker, der er i så akut en nød, som der her er tale om.

Efter denne debat kan vi konkludere, at der ikke er flertal for vores forslag. Det havde jeg heller ikke regnet med, for regeringen plejer ikke at ville stemme for andre forslag end sine egne, men jeg håber da meget, at de mange pæne ord, der er faldet til dette beslutningsforslag, trods alt gør, at regeringen får aktiveret og fremskyndet det arbejde, den selv har sat i værk, sådan at den kan komme frem med noget, der får afklaret den helt u hensigtsmæssige situation, som alle disse mennesker befinder sig i lige nu, således at de kan få en fast retsstilling at holde sig til og en chance for at vide, hvad fremtiden vil byde dem.

Skatteministeren (Stavad):

For klarheds skyld vil jeg gerne sige til hr. Jens Thoft og fru Kirsten Jacobsen, som regeringen drøftede disse spørgsmål med i forbindelse med skattereformen, hvor jeg gav et tilsagn om, at vi ville se på, om vi kunne lave ordentlige regler på området, der var til at finde ud af, at når vi hos boligministeren har nedsat den arbejdsgruppe, er det simpelt hen, fordi vi ikke havde et grundlag, som vi havde mulighed for at træffe beslutninger på, så vi vidste, hvad konsekvenserne ville blive. Det er meget svært at få analyseret problemet. Hvor mange er der? Hvordan er det skruet sammen? Hvor ligger problemerne? Men ud fra det, jeg ved på nuværende tidspunkt, håber jeg, at arbejdsgruppen kan blive færdig så tidligt, at vi også kan få en chance for at se på denne sag i indeværende samling, altså inden grundlovsdag; det går bestræbelserne ud på.

Jeg har også været glad for de bemærkninger, der er kommet salen rundt om det her, for

jeg lytter mig til, at vi er enige om, at i forhold til de helt uoverskuelige forpligtelser, man påtager sig, og de rettigheder, man har, er dette bestemt en u hensigtsmæssig måde at indrette sig boligmæssigt på. Derfor må jeg også erklære mig meget enig med hr. Jørgen Estrup, når han kalder det en fidus, men lad os lige være enige om, at det ikke er en fidus for dem, der køber; den er i hvert fald meget klam. Derimod er det nok vort indtryk, at for en hel del af dem, der har solgt en ideel anpart, har det handlet om at skaffe sig en meget hurtig fortjeneste, og de har bestemt ikke været optaget af, at de, der købte, fik en ordentlig behandling, eller at de vidste, hvad det egentlig var, de indskibede sig i.

Jeg vil også godt anholde, at fru Pernille Sams siger, at Folketinget har skabt den usikkerhed. Det er ikke rigtigt, for Folketinget har ikke vedtaget nogen nye regler på dette område. Der er nogle mennesker, der er blevet vildledt og har indskibet sig i noget, som jeg bestemt ikke tror de har vidst så meget om hvad var, for det, de har været optaget af, har været at få en bolig, og først bagefter dynger problemerne sig så op. Det er derfor ikke problemer, som Folketinget har skabt, men det forhindrer ikke, at det kan være problemer, som Folketinget skal tage sig af, for det er i hvert fald en kendsgerning, at nogle mennesker befinder sig i en vanskelig situation, fordi de – man kan vel ikke sige uforskyldt, for det er det ikke helt, når man selv vælger sine rådgivere, hvem man vil handle med, og hvilken pris man vil give – måske på grund af manglende indsigt har indskibet sig i noget, de ikke har kunnet overskue.

Jeg synes, hr. Jens Thoft havde nogle overskrifter, fru Kirsten Jacobsen har bebudet, at der også kommer noget fra Fremskridtspartiet, og forlods vil jeg sige, at jeg vil være fordomsfri i forsøget på at finde løsninger på dette problem, og når vi har arbejdsgruppens analyser, som forhåbentlig kan give os et ordentligt beslutningsgrundlag, vil jeg fortsat, som jeg lovede, dengang vi sidst talte sammen om det, være med til at se, om vi kan finde løsninger. Det skal være løsninger, som vi også ved hvad indebærer, og som ikke betyder, at vi pludselig får hele boligmarkedet til at skride, men jeg har faktisk lyttet mig til, at både hr. Jens Thoft og fru Kirsten Jacobsen er fuldstændig enige om, at det er de rammer, vi snakker inden for.